

ಹುಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ಜೀವಿ. ಈ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂಕುಲದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ, ಚಿರತೆ, ಆನೆ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಮಹತ್ವ ಒಂದು ತೆರನಾದರೆ, ಹುಲಿಗಿರುವ ಮಹತ್ವವೇ ಬೇರೆ ತರಹದ್ದು. ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಅದರದೇ ಆದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಗತ್ತು, ಬದುಕುವ ವಿಧಾನ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದೇ ಈ ಪರಿಸರದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಮನುಷ್ಯ ತನಗೆ ಜೀವಭಯವಾಗಿ ಕಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಹೆದರಿಕೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಭಯಪಡುತ್ತಾನೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ಆತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕುತೂಹಲ. ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ಇದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬ ತವಕ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ತುಸು ವಿಚಿತ್ರ ಎನಿಸಬಹುದಾದ ಕಥೆ.

ಈ ಮೊದಲು ಹುಲಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೀರೊ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಈ ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಹೇಗಾಗಬೇಕೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಮಾಜ, ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈಗ ಹೀರೊ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ದೇಶ ಎಂಬ ಹೆಮ್ಮೆ ನಮ್ಮದು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದ ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ದಟ್ಟ ಕಾಡು ಮಾತ್ರ ಕಿರಿದಾಗತೊಡಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಸುರಕ್ಷಿತ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬರುವ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ತುಂಬಾ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹುಲಿಯ ಒಂದು ನೋಟಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ, ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಜನ ಮುಗಿಬಿದ್ದು ಕಾಡುಗಳ ಕಡೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹುಲಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು ಎಂಬ ಗುಪ್ತ ಕಾರ್ಯಸೂಚಿಯನ್ನೇನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವು, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸೊಗಸಾದ ಊಟದ ಬೇಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾರುವ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಯಾಕೆ ಸಂಚು ಮಾಡಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು? ಆದರೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಏರ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಮಾನವ-ಹುಲಿಗಳ ಮುಖಾಮುಖಿ ಸಂಘರ್ಷವಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಾವು ನೋವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳ ಸುತ್ತ ಬದುಕುವ ಆದಿವಾಸಿಗಳ, ರೈತರ ಬದುಕು ನಾನಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಿವೆರಿದಿದೆ. ಯಾರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಕೊಡಬೇಕು? ಆದ್ಯತೆ ಮೊದಲು ಮನುಷ್ಯನಿಗೋ? ಅಥವಾ ಏನೂ ಅರಿಯದ ಕಾಡನ್ನೇ ನಂಬಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗೋ? ಎಂಬ ವಾದ ವಿವಾದದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಎರಡೂ ಕಡೆ ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹುಲಿಗಳು ಬದುಕುವ ಅರಣ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಿರಿದುಗೊಳಿಸಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮೂಲ ಕಾರಣ. ನಾವು ಅವುಗಳ ನೆಲೆಯನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳ ಜಾಗಕ್ಕೆ ನಾವು ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿ ಅವು ಬಂದು ಕಾಟ ಕೊಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಚಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಈಗಂತೂ ಹುಲಿಗಳು ಬದುಕಬೇಕಾದ ಕಾಡಿನ ಸರಹದ್ದನ್ನು ನಾವು ಅಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಯಾವುದು ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಯಾವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಭಯ ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಂತಹುದನ್ನೇ ಹುಡುಕುವ ಮತ್ತು ಕಾಣುವ ಹಂಬಲ ಆತನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಲ ಹುಲಿ ಕಾಣಲು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಅದರ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುವ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದರ ಕಕ್ಕವನ್ನು ನೋಡಿ ಕೂಡ ನಾವು ಖುಷಿಯಿಂದ

ಜನಪ್ರಿಯವಾದವು. ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವಾಸಿಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ತಾಕತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಪ್ತಗಳೇ ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಜಾಸ್ತಿ. ವೈಲ್ಡ್ ಲೈಫ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್‌ಗಳು ಸದಾ ಜಪಿಸಿ, ಹಪಹಪಿಸುವ ತರಕ್ಷುಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಜೀವಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವೇ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿ. ಪ್ರತಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯಕ್ಕೂ ಐಕಾನಿಕ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗುವ ಒಂದೊಂದು ಹುಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ವಿದೇಶಿ ಯಾತ್ರಿಕರು ಹುಡುಕಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲ; ಆ ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು

ಪೋಟೋ ಕ್ಲಿಕ್ಕಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಗುವುದಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಿದೆ. ಹುಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹೊಡೆದು ತಿಂದಿದೆ? ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದೆ? ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೆ ಸಿಗಬಹುದು ಎಂಬ ಅಂದಾಜುಗಳಿಗೆ ದಾರಿ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಓಡಾಡುವ ತಾಕತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಹುಲಿ ಮಾತ್ರ. ಅದು ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ. ಪ್ರಣಯದ ಗೆಳೆಯನ ಜೊತೆ ಮಿಲನವಾಗುವಾಗ, ಇಲ್ಲವೇ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಾಯ್ನಿಂದ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಗಳು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ.

ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳೆ ಸ್ವಾಗತ ಗುರು

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವಷ್ಟೇ ಹುಲಿಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮುಖ ಸೌಂದರ್ಯದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು

ಆರ್ಥಿಕ ವಹಿವಾಟು ಸೃಜಿಸಬಲ್ಲ ಹುಲಿಗಳೇ ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತವೆ. ಇತ್ತ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಬದುಕಿ, ತನ್ನ ಸಹಜ ಜೀವನ ಸವಿಸಿ, ಯಾರೂ ಅರಿಯದ ವೀರನೋ ಶೂರಳೋ ಆಗಿ ಸಾಯುವ ಹುಲಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಜನಪದ ಬದುಕುಗಳಂತೆ ಉಳಿದುಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾಶಸ್ಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಯಸುವ ಹುಲಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರವಾಸಿಗರಿಗೆ ಕಾಣಬಲ್ಲ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆ ಇರಬೇಕು. ತನ್ನ ನಡಿಗೆ, ಆಕಳಿಕೆ, ಮಾತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆ (ಗಡಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು), ಗರ್ಜನೆ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಮಿಲನ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಆದಾಯ ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾದ ಕೆಲವು ಜನಪ್ರಿಯ ಹುಲಿಗಳ ಮಾಹಿತಿ ಹೀಗಿದೆ.